

סרטים

צחוק ואהדה

למד בני אינו סרטם הראשון של זוג הקומיקאים דין מרטין וג'רי לואיס שהגיע לישראל, אולם הוא, ללא ספק, הראשון שבו נתגלה לואיס כשחקן אופי מוכשר ביותר ומצדיק לחלוטין את כל התאמת שותלו בו אלה שהכריזו עליו כי הוא אחד הבחנים הגדולים של הבד. אשר למרטין — הופעתו בסרט הולמת את כשרונו: הוא קצרה מאד פרט לתמונה אחת, בה הוא מאלף את הצרפה להאזין ללחן מטופש, איננו מפריע ב' הרבה.

סיפור המעשה בלמד בני נסוב על זוג ספורטאים לשעבר: שחקן כדורגל (אדי מייהוף) ושחינית (רות האסי), שניהם בעלי גוף ושירים המביאים לעולם בן חלוש, מלא הסביבים, חולה מדומה, מין יצור מוזר: גבוה וצנום, בעל קול ילדותי, קצרי ראי ונוטה לחליים (ג'רי לואיס). כיצד הופך הנער, למרות הוריו, לזכר — זאת מספר בסרט, הכתוב והמבויים בכשרון. לואיס עצמו, בתפקיד המרכזי, מצליח לא רק להפיק צחוק כמעט ללא אקרובטיקה; הוא אף מעורר רחמים ואהדה. למד בני הוא אחת הקומדיות המשובחות שהגיעו מהוליווד בוד בחדשים האחרונים.

דמיון באולפן

שנעון הלב מתבסס על ההנחה הלא-שיג' עוגית שהקהל משוגע לשטויות רומנטיות. זהו מעשה בצעירה אנגליה (מרגרט ליקווד) המתעוררת ושלפניו זמן נפקחות עיניה. בינתיים עובדים החיים על פניה: היא גישאת, עוזבת את בעלה, נכנסת למנזר, יוצאת מן המנזר, חוזרת אל בעלה. ככל זה מתרחש בעולם של אי-מצויאות מוחלטת, אישם בפנינת אחד מאולפניו של מר ג'י. ארתור רנק.

דיאלקטיקה של מחרטה

לקראת האושר צועדים, לפי סרט זה, צעירי ברית-המועצות הלומדים מלאכות שר-נות בבתי-ספר מקצועיים. בין הצועדים: מ' רוסייה ופשה, נער ונערה המבלים את זמנם (א) בהתחרות סטאקאובית בין כיתותיהם ה' (שונות. ב) יכוחים על שיטת העבודה. ג) נשפים וספורט.

הסרט מספר כיצד מרוסיה, שרצתה לת-פוש מרובה ולזכות בתחרות בכל מחיר, שיברה את אחת המחרטות, הושאה בשל כך לשנה נוספת בבית-הספר, נאלצה לחכות חודשים מספר עד שזכתה להתקבל כפועלת מן המניין בבית-החרושה. כל זה עשוי לברר ביחוד את אלה המת-עניינים בגינונים הדקים של דיאלקטיקה של מחרטות ומקדחי מתכת. לאחרים יראה ה' מתח (האם מרוסיה תצליח להוציא מן המח-רטה פיסטון מושלם או לא תצליח), קצת לא מותח, והבעיות האנושיות של המחרטה קצת חזרות לא רק בהשוואה להמלט אלא אפילו בהשוואה לסרט הוליבודי זול, כמו הרט מתחיל מפרוטה.

זהירות, קרבות!

הסנימה הנורלית בקוריאה הביאה מוות למיון סינים שניסו להסתער על האמ-ריקאים בכייונים, ותהילה לגדוד הראשון של חיל הנחיתה האמריקאי, שבלם את גלי ההתקפה הראשונים. כך על-כף-פנים בסרט.

זהו מעשה בסרן מילואים (ריצ'רד קארל-סון) הנקרא לשרות בקוריאה, משתדל לשמור על עצמו ככל האפשר — הוא בעל משפחה עכשווי. זהירות זו אינה מוצאת חן בעיני מפקד הגדוד (פראנק לאבג'וי שהוא נוחת אמתי, דואגרופי ועשוי לבלי חת), אט אט חודרת לראש הסרן ההכרה שאין מנצחים אם אין מסתכנים. הוא מסתכן — ומנצח, כלומר נסוג בהצלחה.

זה מסבר לא נראה בסרטים טבח כזה — סינים נופלים כזבובים ואמריקאים אחוים גם כן. הצילומים — מהם לקוחים מיומנים — משויים לכל גזון עובדתי.

טניס

אולי ישנה המול

גבר מגושם, מריכיב משקפי שמש כהות, חייך חיוך רחב אל הקהל הרב, החוה קידה לשמע מחיאות הכפיים הסוערות. הוא נסל כמה מחבטים, בחר את הטוב ביותר וקרץ קריצה חביבה לעבר אשה צעירה שישבה בשורה הראשונה. יארוסלב דרובני (35), הי ציכי שערק לפני שנים מספר מארצו וקיבל נתינות מצרית, עלה על המגרש המרכזי של וימבלדון. כאילו דרך על מרצפות ביתו.

ככל תולדותיו של הספורט הלבן לא היה טניסאי בי-שמול כדרובני. פעמים רבות פי-לס את דרכו לגמר, אולם מעולם לא זכה לתואר הנכסף של אלוף וימבלדון. השנה, לאחר שאלופי הטניס האוסטרלים עברו ל- מקצועיות, ניבאו פרשני הספורט בעולם כי סוף סוף הגיע תורו של דרובני. גם הציכי כבד-המשקל ומהיר-התנועה היה בטוח בכך. הוא הוכיח כושר נהדר בתחרויות, ניצח, לאחר קרב מרתק, את האמריקאי פאטי הי פנוריס ולא נותר לו אלא להפגש, בחצי- הגמר, עם הטניסאי השבדי קורט נילסון. אולם המול הרע רדף אחרי דרובני גם ה- שנה, חבט בו בעצמה בצורת נקיעת קרסול שהשאירה אותו חצי-נכה מול השבדי הצעיר והרענן.

כאשר נטש דרובני המיואש, לאחר הפסדו, את המגרש המדווש, המטירו עליו כמה עתונאים שאלות מטרידות. השיבה במקומו אשתו, האנגליה הצעירה, לה גישא החודש: "בשנה הבאה יהיה כבר בעלי נתין בריטי ולא נתין מצרי. אולי ישנה או המול".

• איצטיוני הטניס שבבריטניה, המפור- טמים בעולם, בהם נערכים מדי שנה קרבות עזים לאליפות העולם הבליירשמית ל- ידיות.

ראיון איוחף

עם שמואל צינוביץ, חבר הועדה הארצית לאגרוף ומנהל הנבחרת הלאומית שתפגשם נבחרת יוגוסלביה בתל-אביב.

ריך את הקהל לפני כל תחרות ותחרות עד אשר החוקים יושרו בו היטב.

נחזור לתחרות עם יוגוסלביה, מר צינוביץ, כיצד אתה מכין את הנבחרת?

ריכזתי 35 צעירים לסגל המורחב ממנו נפשה כשליש והנותרים יהיו את הנבחרת שתתחר בעשרה משקלים ובשלוש תחרו- יות נפרדות. המתאגפים מתאמנים כעת שלוש פעמים בשבוע ועוברים "שפשוף" רציני.

היכן תערכנה התחרויות? הפעם בחרנו באפתעה. שלוש התחרו- ריוות תתקיימנה תחת כיפת השמים על מגרש הכדורגל המדווש והמואר ביופ, בו יוכלו 10 אלפים צופים לחזות בהן. מזה הם הסכויים במפגש עם יוגוסלביה?

אנו מסוגלים להעמיד עשרה מתאגר- פים בעשרת המשקלים השונים שאינם נופלים ברמתם מקבוצות אירופיות ר' בות. יוגוסלביה שתפסה השנה את המ' קנם העשירי בין 18 הארצות שהשתתפו באליפות אירופה בחרשה, היא קבוצה חזקה, לפחות לגבינו. אני משוכנע, מאי- דך, כי הקרב לא יהיה תוצדדי.

לאן זורמים רווחים מהתחרו- יות? לקופת הועדה. אך לאחר ניכוי המסים הכבדים לא נותר בה הרבה. הצריכה עו- לה, לצערי, על הכסף שבקופתנו.

מר צינוביץ, הרישה לי לשאול אותך שאלה עדינה. האם אינך חושב שמתאגרף הפופג מספר כה רב של מכות בקריירה שלו, ידרוש אי-פעם להשתתף בהכ- נסות?

הועדה נוגדת את המקצועיות. היו כמה נסיונות כאלה בעבר. הם נכשלו, הן מ' חוסר תמיכת הציבור והן מחוסר מתאג- רפים בעל רמה גבוהה מאד הדרושים לאגרוף מקצועי.

נוק-אאוט כפי שקרה בשבוע שעבר ב"זירהטרון" ברמת-גן.

במקרה הייתי אחד מחברי בית-הדין של ועדת האיגרוף הארצית שהענישה קשה את האשמים. אומנם טעה השופט, אולם היתה זו משום ברבריות להתקיפו.

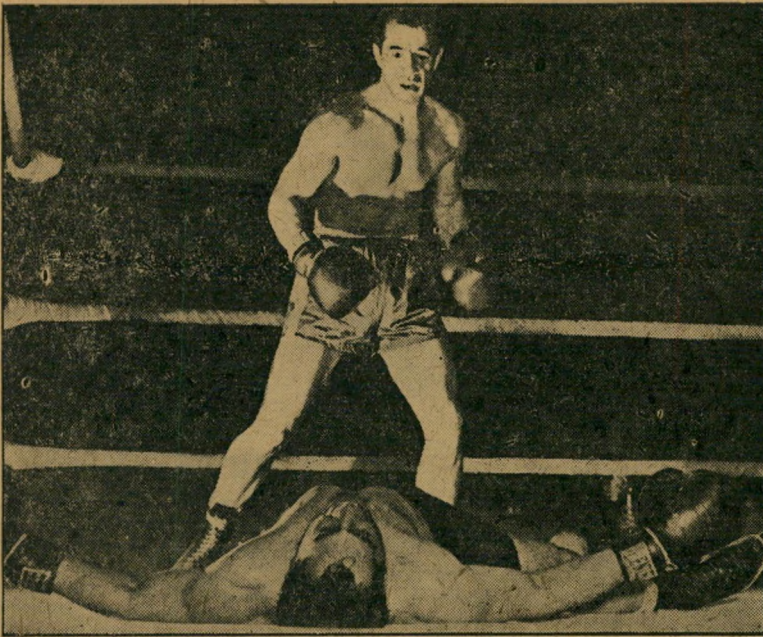

שמואל צינוביץ מענק למתאגרף אברהם בן-חיים את גביע המתאגרף לשנת 1963.

הקהל השתתף בתגרה, כיצד תסביר את התופעה הזו?

בארצות בהן האגרוף מפותח — מ' מושמע גם הקהל. הוא יודע את החוקים על בוריים. לקהל בארץ לא נהירים, ל' צערי, החוקים והוא מתפרץ כל אימת ש' הוכרזה התוצאה ומגיב בצורה בלתי- הוגנת כאילו הוא ולא השופטים, היה הפוסק.

כיצד תבטיח שזאת תשנינה התפרעויות כאנה בעתיד? שוטרים לא יועילו הרבה. הדרך היחי- דה היא ההסברה והועדה מתעתדת להד-

קרב יותר טוב מכיוון. קורה ותמונות נראות יותר מדי טובות מלהיות אמיתיות. אד, החודש, כאשר השכיב רוקי גרשייאנו, לשעבר אלוף העולם במשקל בינוני, את המתאגרף הקנדי ג'יני גרמן במונטריאל, הניצח הצלם תמונה זו הדומה יותר לביים הוליבודי מאשר קרב ממם.

אופנועים

חול תחת הגלגלים

לפני למעלה מ-20 שנה ירד אבל כבד על חובבי ספורט האופנועים בתל-אביב. אפרים טננבוים-ארזי, צעיר (25), שחרחר ואמיץ, חשמלאי במקצועו ורוכב אופנוע נועז, הת- פתם על אחד העמודים ברחוב אלנבי, צנח ארצה ללא רוח חיים.

אפרים לא היה צעיר בעל עודף-מרץ ש' דהר ללא הבחנה ברחובות העיר. הוא היה ספורטאי וכספורטאי ניצל את אופנועו ל' טיולים, תחרויות והופעות נועזות. הוא טייל